

PLÂNGERE PREALABILĂ

Subsemnatul Anton Gh. Lucian, domiciliat în București, str. [redacted], nr. [redacted], bl. [redacted], scara [redacted], et. [redacted], ap. [redacted], sector [redacted], înscris la Tribunalul București, având număr de ordine 106 la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, sesiunea 26 iunie-2 octombrie 2012, formulez prezenta plângere prealabilă împotriva:

1 – refuzului soluționării favorabile, în termenul legal a

CONTESTAȚIEI nr. 12744/1154/02.10.12 și a actelor subsecvente defavorabile aflate în interdependență cu acest refuz;

2-Hotărârii nr. 320/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, art. 4 alin. (1);

3-Hotărârii nr. 439/2006 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, art. 23 și art. 25;

4-Hotărârii nr. 529/2012 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii art. 3 și art. 6;

solicitând revocarea, respectiv revocarea parțială a acestor hotărâri, din următoarele considerente:

1-la întrebarea nr. 54, proba 1-cunoștințe juridice, X este autor al infracțiunii de furt de folosință calificat și complice la concursul real al infracțiunilor de tâlhărie și violare de domiciliu, deci răspunsul oficial este greșit și întrebarea trebuie anulată, urmând ca toți candidații să primească un punct-art. 19 alin(2), Hotărârea nr. 439/2006, deoarece circumstanțele reale se răsfrâng asupra participanților la infracțiune, în măsura în care le-au cunoscut sau le-au prevăzut(cazul nostru).

Potrivit art. 28 alin. (2) C. pen., circumstanțele reale se răsfrâng asupra participanților, în măsura în care aceștia le-au cunoscut sau le-au prevăzut. În raport cu aceste prevederi, în cazul complicității la infracțiunea de tâlhărie, exercitarea de violențe de către autor asupra persoanei vătămate, pentru ca atât autorul, cât și complicele să-și asigure scăparea în urma săvârșirii faptei de sustragere, constituie o circumstanță privitoare la faptă, care se răsfrânge asupra complicelui, dacă acesta a acționat în consens cu autorul în desfășurarea întregii activități infracționale și a prevăzut modalitatea de a-și asigura scăparea, între care și aceea de a exercita violențe asupra persoanei vătămate.

I.C.C.J., secția penală, decizia nr. 2892 din 8 mai 2006

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilesc:

1. Fapta de pătrundere, în orice mod, într-o locuință sau dependențe ale acesteia, urmată de săvârșirea unei tâlhării constituie un concurs real între infracțiunea de violare de domiciliu prevăzută de art. 192 din Codul penal și infracțiunea de tâlhărie prevăzută de art. 211 alin. 2¹ lit. c) din Codul penal.

2. Fapta de pătrundere, în orice mod, într-o curte sau într-un loc împrejmuit ce ține de domiciliul persoanei, urmată de săvârșirea unei tâlhării constituie un concurs real între infracțiunea de violare de domiciliu prevăzută de art. 192 din Codul penal și infracțiunea de tâlhărie prevăzută de art. 211 din Codul penal, cu excepția circumstanței incriminate în art. 211 alin. 2¹ lit. c) din Codul penal.

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 3 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 16 aprilie 2007.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
prof. univ. dr. NICOLAE POPA

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
- SECȚIILE UNITE -

DECIZIA Nr. XXXI
din 16 aprilie 2007

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 772 din 14/11/2007

-consider că am fost subevaluat deliberat la proba 3-a interviului și că meritam nota 9,30, deci nota finală după cele două probe eliminatorii ar fi 7,34 și nota definitivă ar fi 7,83, urmând a fi declarat ADMIS; prevederile art. 23 alin(1) ale Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 439/2006 încalcă principiul egalității prevăzut de art. 14 alin(1) din Legea nr. 303/2004 ; spre exemplificare Comisia 1 de interviu, din 96 de intervievați, a acordat 11 note între 7 și 8 , 47 note între 8 și 9 și 38 de note peste 9, iar Comisia 4 , din 95 de intervievați, a acordat 6 note sub 8, 25 note între 8 și 9 și 64 note peste 9, deci Comisia 4 a fost de 2 ori mai generoasă. Prevederile art. 25 din Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 439/2006 încalcă principiul competenței profesionale prevăzut de art. 12 din Legea nr. 303/2004 și principiul obiectivității la accesul cetățenilor la o funcție publică, un procent de 5% pentru proba 3 a interviului fiind suficient. De asemenea, consider că am fost discriminat pe bază de vârstă, opinii, convingeri și apartenență la o categorie socială neagreată- absolvenți ai Universității Româno-Americane- din 2005 până în prezent fiind admiși doar 6 candidați. Aptitudinile unui candidat nu se pot stabili pe baza unor declarații ale candidaților, ci pe baza unor testări psihologice, concursuri. De ce nu am obținut 9,14, cât am avut anul trecut? Există o prezumție de discriminare a Comisiei 1, aceasta subevaluând deliberat 3 candidați pe bază de nume- d-nii CARNARIU MIHAI, PLĂCINTĂ ANDREI și d-na SLĂNINĂ NICOLETA. Există o prezumție de imparțialitate a d-nului procuror din Comisia 1, dânsul m-a

intervievat și în sesiunile martie 2011 și august-septembrie 2011. Din comisiile de admitere, elaborare a subiectelor, soluționare a contestațiilor și comisiile de interviu au făcut parte profesori universitari, magistrați și formatori I.N.M ce predau la Universitățile București, Babeș-Bolyai din Cluj și Alexandru Ioan-Cuza din Iași, favorizând direct prin supraevaluare absolvenții ai acestor 3 universități și indirect prin subevaluare pe ceilalți. De asemenea a fost încălcat principiul transparenței prevăzut de art.14 din Legea 303/2004, candidații nefiind informați de îndată cu privire la rezultatul probei interviului sau la sfârșitul zilei de lucru odată cu predarea proceselor-verbale, creându-se o prezumție de triere ulterioară subiectivă a candidaților, ceea ce s-a și întâmplat-35 de situații.

Proba interviului a încălcat prevederile art.14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și ale art.1 din Protocolul nr.12, adițional la Convenție. În jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului se afirmă că diferența de tratament devine DISCRIMINARE când se induc distincții între situații analoage sau comparabile-cazurile Fredin v.Suedia, Hoffmann v.Austria, Stubbings și alții v. U.K.

2-prezența celor 3 profesori reprezentanți ai Universității București, Babeș-Bolyai din Cluj și Alexandru Ioan-Cuza din Iași în Consiliul Științific al Institutului Național al Magistraturii, este neconstituțională, încălcând prevederile art.16 din Constituția României și crează aparența unei influențe asupra rezultatelor obținute de candidați la concursurile de admitere și a examenelor auditorilor de justiție. De asemenea, celelalte universități sunt discriminate prin nereprezentare într-o instituție publică atât de importantă, cum este Institutul Național al Magistraturii. Există o statistică cu privire la apartenența candidaților admiși la Institutul Național al Magistraturii care confirmă spusele mele-din 2005 până în 2011, peste 50% din locurile ocupate fiind ale absolvenților celor 3 universități. 248-Universitatea București, 133-Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj, 161-Universitatea Alexandru Ioan-Cuza din Iași, 6-Universitatea Româno-Americană.

3-Existența mai multor comisii încalcă prevederile art.14 din Legea nr.303/2004, comisiile fiind subiective, încălcând principiul egalității prevăzut de art.14 din Legea nr.303/2004. Inexistența unei prevederi a modului cum comisiile deliberază, întocmesc procesele-verbale și înștiințează candidații despre rezultatele obținute crează impresia unei selecții ulterioare a candidaților, ceea ce s-a și întâmplat, 35 de candidați mai slabi profesional-testul eliminatoriu de cunoștințe juridice -fiind ajutați deliberat și interesat de membrii comisiilor de interviu și de admitere, încălcând principiul competenței profesionale prevăzut de art.12 din Legea nr.303/2004. Schimbarea regulamentului de concurs prin

acordarea 25% pentru proba interviului încalcă același articol de lege.

4- taxa de înscriere a fost relativ mare față de venitul minim de economie,îngrădind astfel accesul unor candidați fără venituri să participe la concurs.

Consider că prevederile art.15 alin.3 din Legea nr.303/2004 sunt neconstituționale întrucât încalcă prevederile art.21 din Declarația Universală a Drepturilor Omului,ce se referă la liberul acces al cetățenilor la o funcție publică și îngădesc accesul cetățenilor la o funcție publică ,încălcând și prevederile art.16 alin.1 din Constituția României,cetățenii fără venituri fiind împiedicați să participe la concurs.Candidații nu au nevoie de apă plată-4000 de sticle-și pix-uri aqua-4000,bani candidaților ajungând fără acordul plătitorului de taxă la societăți comerciale private .De asemenea consider că a fost risipit banul participanților printr-un număr nepotrivit de mare de supraveghetori pentru acest concurs-3 supraveghetori la 17 candidați.Este imoral ca Statul Român să perceapă taxe de înscriere pentru ocuparea unor funcții publice.Dacă o persoană juridică de drept privat ar percepe anual 300.000 de euro ,pretinzând o taxă de înscriere de la candidați, pentru ocuparea a 200 de locuri de muncă,ar fi condamnată pentru luare de mită și înșelăciune și desființată.Anual,3000 de candidați plătesc 400 lei și pleacă acasă cu sufletul frânt,cu lacrimile pe obraji , cu o sticlă de apă plată și un pix aqua.Este MORAL?Dacă ați fi dumneavoastră în locul lor?Legile sunt create spre binele cetățenilor,nu spre spolierea lor. Proiectul de lege a pornit de la Consiliul Superior al Magistraturii.

Stimați demnitari publici,membrii ai Consiliului Superior al Magistraturii,vă rog să analizați cu seriozitate această plângere prealabilă.Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, oricum nu se va sesiza pentru cele 35 de situații de abuz în serviciu ,(pentru dare și luare de mită nu am probe,însă S.R.I sigur are înregistrări)din spirit de colegialitate și dacă aș face-o eu, aș fi urmărit penal pentru denunț calomnios.Chiar dacă instanțele naționale nu-mi vor da câștig de cauză din spirit de colegialitate și teamă de repercursiuni,la Curtea Europeană a Drepturilor Omului voi câștiga acest diferend și daune morale până la 10.000 de euro,căci distrugerea VISULUI unui om nu are preț.Când statul va exercita acțiunea in regres,cine va plăti?

Cum bine afirma distinsul judecător de la Curtea Europeană a Drepturilor Omului-d-nul profesor universitar Corneliu Bîrsan, cu prilejul unei întâlniri publice cu studenții de la Universitatea Româno-Americană,este moral ca un cetățean să apeleze la instanța europeană, atunci când este discriminat și nedreptățit de instanțele administrative si jurisdicționale naționale.Cu

respect,

11.10.2012

art.7-Legea nr.554/2004

